

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 28. Doleræ Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](#)

Sæcul. XVI
A.C. 1568

quadragesimus secundus Claravallensis Abbas, qui Tridentinæ Synodi interfuit, demum vero nominabatur Cardinalis Presbyter titulo sancti Matthæi. Tertius vocabatur Joannes Paulus ab Ecclesia Italus Tortonæ natus, qui primo Cardinalis Diaconus, & postea Presbyter tit. sancti Pancratii, necnon Præfectus signaturæ, ut vocant justitiæ renuntiatus est. Hic antea Mediolanensis Senator, ac Papiensis Gubernator exstitit, mortua autem uxori sua, militiæ sacræ nomen dedit, Romanque se recepit, ubi a Pio V. sub benevolentia honoratus magni momenti negotiis præfectus est, Denique quartus erat Antonius Caraffa Neapolitanus primo Diaconus, & postea Presbyter Cardinalis tit. sancti Eusebii, quod tamen mutato titulum sanctorum Joannis, & Pauli adoptabat: porro is antea erat Paulo IV. a cubiculis, necnon Vaticanæ Ecclesiæ Canonicus, qua dignitate sub Pii IV. Pontificatu spoliatus est, cum communi calamitate Caraffarum familia premeretur.

§. XXVIII.

Doloræ Cardinalis obitus.

Ciacon.

pag. 860.

Ferd. Ughel

in Ital.

Sa-

rum Collegium fuisse auctum,

eodem tamen anno septem alii Cardinales

nales vivis erepti deplorabantur, eo- Sæcul. XVI.
 rumque primus erat Clemens Dolera A.C. 1568.
 Mensis Junio Anno Christi millesimo
 quingentesimo secundo in Genuensi Diæ- *Vad. de*
 cefi natus. Hic adolescens adhuc ad *Script. Ord.*
 Fratrum Minorum de observantia fami- *Min. Au-*
 liam se contulit, ubi cum literarum *bery hist. des*
 studio, quæ ab humanitate nomen in-
 venerunt, deinde Dialecticæ, Philoso-
 phiæ, ac Theologiæ se dedisset, Ma-
 gister evasit, atque eas scientias mul-
 tis in Gymnasiis publice summa cum
 laude professus est, ob quarum singu-
 larem præstantiam ad supremum Ordini-
 nis sui Ministerium Anno salutis nostræ
 millesimo quingentesimo quinquagesi-
 mo tertio electus est, huicque muneri
 per sex annos summo omnium Religio-
 forum suorum applausu præfuit: porro
 hoc ipso officio sibi ad majores honores
 aditum patefecit, atque a Paulo IV. in
 tertia Cardinalium creatione anno Do-
 mini millesimo quingentesimo quinqua-
 gesimo septimo purpura Romana deco-
 ratus est, vulgo dictus Cardinalis de
 Ara Cæli, eoquod hujus Ecclesiæ ad
 sanctam Mariam de Ara Cæli titulum
 obtinuisset. Postea sacri Romani Im-
 perii Protector nominatus a Pio V. ad
 Episcopatum Fulginatensem in Umbria
 vocatus fuit, ubi nil antiquius habuit,
 quam ut Synodi Tridentinæ decretis in

T 2

sua

Sæcul. XVI sua Diæcesi receptis Ecclesiasticorum
A.C. 1568. mores corrigerentur, pauperes recre-
rentur, ordinumque Religiosorum fine
extenderentur: quapropter Capuc-
nis monasterium concessit, & quam-
dam Ecclesiam Fratribus Prædicato-
bus attribui curavit. Obiit Romæ
sexta Januarii sacris tribus Regibus
cra, anno ætatis suæ sexagesimo se-
mo, atque hæredes in testamento in-
stituit pauperes, quorum morbi
Nosocomio S. Jacobi curari haud pot-
erant. Corpus ejus sepultum est in E-
cclesia sanctæ Mariæ de Ara Cæli ante
Altare maximum, ubi ejus epitaphium
marmoreo monumento incisum visitur.

§. XXIX.

Michaelis Saracenæ Cardinalis mor-

Ciacon.
pag. 770.

Alter erat Joannes Michael Saracena
ortus ex nobilissima inter Neapolitanas familia, quæ olim Girifalca, post
ea autem ob victoriam de potentissima
hoste faraceno a fortissimo equite Ger-
tile reportatam Saracena fuit nominata.
De cetero Michael die prima Novem-
bris Anno Domini millesimo quadrin-
gentesimo nonagesimo octavo primam
lucem aspexerat, atque Archiepiscopus
Materanus ad Cæsaris Caroli V. nomi-
nationem a Clemente VII. tertia Julii die
Anno post Christum natum millesimo
quin-